

บทคัดย่อ

“ผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังกับความเจ็บป่วยของสังคมไทย” เป็นการศึกษาเพื่อหาคำตอบว่าทำไมผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังส่วนใหญ่ในสังคมไทยจึงไม่สามารถเลิกดื่มสุราและพ้นจากจากโรคพิษสุราเรื้อรัง ที่รบกวนสุขภาพและชีวิตของพวกเขา การศึกษานี้ใช้การรับฟัง “เรื่องเล่าความเจ็บป่วย” เป็นเครื่องมือเพื่อรับฟัง บันทึก ประสบการณ์ชีวิตทางสังคมของผู้ป่วย รวมถึงปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ที่นำไปสู่การเกิดโรค และอาการเรื้อรังของโรค และทำให้ผู้เขียนพบว่าความเจ็บป่วยของผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังไม่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ป่วยแต่เพียงอย่างเดียว หากยังสัมพันธ์อยู่กับความเจ็บป่วยของสังคม (social disorder) อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของสุราที่รัฐร่วมมือกับกลุ่มทุนรายใหญ่ผูกขาดธุรกิจดังกล่าว จนส่งผลให้เกิดการแพร่กระจายสุราสู่พื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง ผู้คนทุกชนชั้นสามารถซื้อหา มาบริโภคได้อย่างแทบปราศจากข้อจำกัด นอกจากนี้ การพยายามขยายตลาดการบริโภคสุรายังทำให้ภาพตัวแทนของผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังอยู่ในสถานะ “ชายขอบ” เนื่องจากสุราและการดื่มสุราไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมาย การติดสุราจนเป็นโรคเรื้อรังจึงไม่ใช่ปัญหาทางการแพทย์และความมั่นคงร้ายแรงที่รัฐต้องเร่งแก้ไข เช่นการติดสารเสพติดประเภทอื่นที่ผิดกฎหมาย ผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเท่าที่ควรจากบุคลากรทางการแพทย์ ทั้งยังถูกสังคมกระทั้งคนรอบข้างใกล้ชิดมองว่าเป็นผู้ที่ขาดวินัย ไม่สามารถควบคุมความต้องการของตน หรือไร้ความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่รุมเร้าในชีวิตประจำวันโดยวิธีการอื่นที่ไม่เป็นภัยต่อตนเอง ผู้เขียนเสนอว่าการช่วยเหลือผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังให้ได้ผล ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขความป่วยไข้ของสังคมควบคู่ไปด้วย

Abstract

“Alcoholics and Social Disorder” seeks to understand why most alcoholics in Thai society fail to free themselves from habitual drinking and alcoholism. To explore this problem, I find “illness narrative,” a concept proposed by Arthur Kleinman, a powerful tool to engage with patients while being able to bear witness to their suffering and the fragility of their human conditions. The main finding of this research is that though generally viewed and treated by medical staff as the patient’s personal problem, alcoholism is closely related to the political economy of alcohol business. Monopolized by a few major corporations and legally sanctioned by the Thai state, alcohol business makes available alcohol beverage for people of all ages and classes. This results in the increase in alcohol consumption. Such a condition also pushes people suffered by alcoholism to the margin of the moral community. That is to say, because alcohol production and consumption is not illegal, alcoholism – though a threat to social well-being and stability – is not viewed as a serious or urgent problem. This worsens the situation of the alcoholics for they are viewed negatively by society while being denied helps. Thus, to alleviate the suffering of the alcoholics, all parties concern have to transform the social roots of the illness as well.